

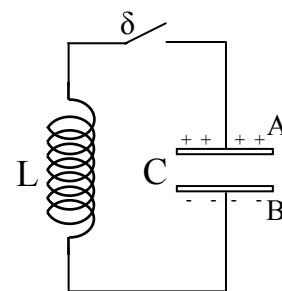
Ερώτηση με αιτιολόγηση

Στο ιδανικό κύκλωμα LC του σχήματος, ο πυκνωτής είναι φορτισμένος με φορτίο Q και ο διακόπτης δ ανοιχτός. Τη χρονική στιγμή $t_0=0$ κλείνουμε το διακόπτη όποτε το κύκλωμα εκτελεί ελεύθερη αρμονική ηλεκτρική ταλάντωση χωρίς απόσβεση (οπλισμός αναφοράς ο Α).

Να δικαιολογήσετε την ορθότητα ή μη του παρακάτω ισχυρισμού:

«Τη χρονική στιγμή, που για δεύτερη φορά μετά το κλείσιμο το διακόπτη, η ενέργεια του μαγνητικού πεδίου του πηνίου είναι τριπλάσια της ενέργειας του ηλεκτρικού πεδίου του πυκνωτή, ο ρυθμός μεταβολής του ρεύματος που διαρρέει το ηλεκτρικό

κύκλωμα είναι $+\frac{\omega^2 Q}{2}$ ».

Απάντηση

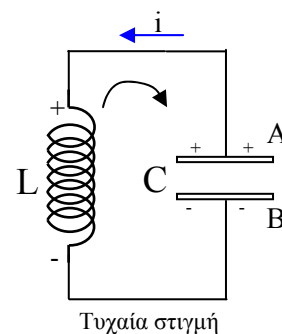
Επειδή τη χρονική στιγμή $t_0=0$ που κλείνουμε το διακόπτη το φορτίο του οπλισμού αναφοράς είναι μέγιστο ($q=+Q$), η χρονική εξίσωση του φορτίου του οπλισμού αναφοράς Α έχει τη μορφή $q = Q \cos \omega t$ και η χρονική εξίσωση του ρεύματος που διαρρέει το κύκλωμα επίσης $i = -I \sin \omega t$. Με V_c συμβολίζουμε τη διαφορά δυναμικού $V_A - V_B$, στα άκρα του πυκνωτή ($V_c = V_A - V_B$ με V_A το δυναμικό του οπλισμού αναφοράς Α).

Κάθε χρονική στιγμή ισχύει $E_{\text{αυτ}} = V_c \cdot i$. Έχουμε λοιπόν

$$E_{\text{αυτ}} = V_c \rightarrow -L \frac{di}{dt} = \frac{q}{C} \rightarrow \frac{di}{dt} = -\frac{1}{LC} \cdot q$$

Όμως $\omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{2\pi}{2\pi\sqrt{LC}} = \frac{1}{\sqrt{LC}} \rightarrow \omega^2 = \frac{1}{LC}$, οπότε $\frac{di}{dt} = -\omega^2 \cdot q$ (1)

(προσέξτε την αναλογία με: $a = -\omega^2 \cdot x \rightarrow \frac{dv}{dt} = -\omega^2 \cdot x$)

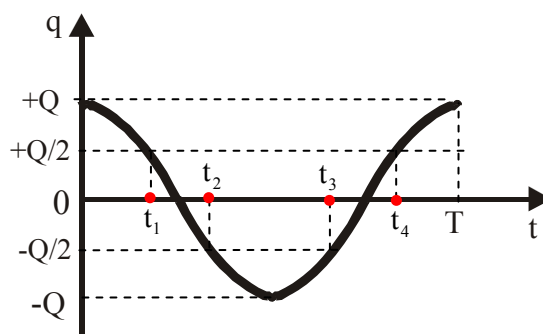
α' τρόπος

Από την αρχή της διατήρησης της ενέργειας ταλάντωσης παίρνουμε:

$$U_E + U_B = E_T \xrightarrow{U_B=3U_E} 4U_E = E_T \rightarrow U_E = \frac{1}{4} E_T \rightarrow \frac{1}{2} \frac{q^2}{C} = \frac{1}{4} \cdot \frac{1}{2} \frac{Q^2}{C} \rightarrow q^2 = \frac{Q^2}{4} \rightarrow q = \pm \frac{Q}{2}$$

Με βάση και το διπλανό σχήμα, η ενέργεια του μαγνητικού πεδίου του πηνίου είναι τριπλάσια της ενέργειας του ηλεκτρικού πεδίου του πυκνωτή για δεύτερη φορά, τη χρονική στιγμή $t = t_2$ που $q = -\frac{Q}{2}$ (2).

Οι (1) και (2) δίνουν $\frac{di}{dt} = -\omega^2 \cdot \left(-\frac{Q}{2}\right) \rightarrow \frac{di}{dt} = +\frac{\omega^2 Q}{2}$

Συμπέρασμα: Ο ισχυρισμός είναι ορθός.

β' τρόπος

Θα βρούμε αρχικά τη χρονική στιγμή στην οποία η ενέργεια του μαγνητικού πεδίου του πηνίου είναι τριπλάσια της ενέργειας του ηλεκτρικού πεδίου του πυκνωτή για δεύτερη φορά. Έχουμε:

$$U_B = 3U_E \rightarrow \frac{1}{2}Li^2 = 3 \frac{1}{2} \frac{q^2}{C} \rightarrow i^2 = 3 \frac{1}{LC} q^2 \xrightarrow{\omega^2 = \frac{1}{LC}} i^2 = 3\omega^2 q^2 \rightarrow (-I\eta\mu\omega t)^2 = 3\omega^2 (Q\sigma\upsilon\nu\omega t)^2 \rightarrow$$

$$I^2\eta\mu^2(\omega t) = 3\omega^2 Q^2\sigma\upsilon\nu^2(\omega t) \xrightarrow{I=Q\omega} \eta\mu^2(\omega t) = 3\sigma\upsilon\nu^2(\omega t) \rightarrow \frac{\eta\mu^2(\omega t)}{\sigma\upsilon\nu^2(\omega t)} = 3 \rightarrow \epsilon\varphi^2(\omega t) = 3 \rightarrow$$

$$\epsilon\varphi(\omega t) = \pm\sqrt{3}$$

• Αν $\epsilon\varphi(\omega t) = +\sqrt{3} \rightarrow \epsilon\varphi(\omega t) = \epsilon\varphi\frac{\pi}{3} \rightarrow \omega t = k\pi + \frac{\pi}{3} \rightarrow t = \frac{kT}{2} + \frac{T}{6}, k = 0, 1, 2, \dots$

$$k = 0, t = \frac{T}{6}$$

$$k = 1, t = \frac{2T}{3}$$

$$k = 2, t = \frac{7T}{6}, \dots$$

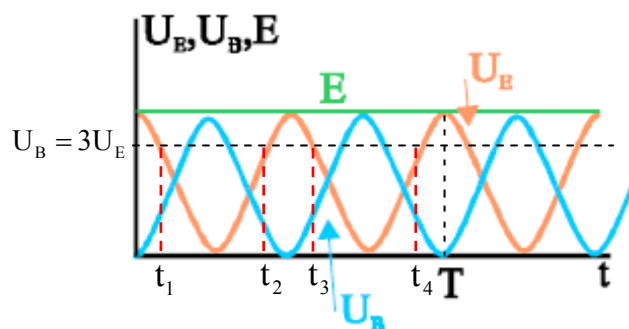
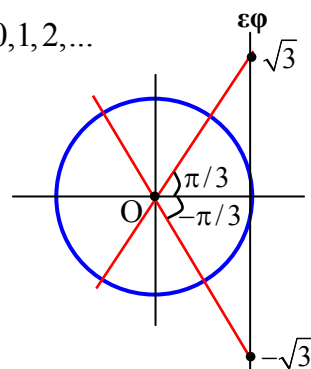
• Αν $\epsilon\varphi(\omega t) = -\sqrt{3} \rightarrow \epsilon\varphi(\omega t) = \epsilon\varphi(-\frac{\pi}{3}) \rightarrow \omega t = k\pi - \frac{\pi}{3} \rightarrow t = \frac{kT}{2} - \frac{T}{6}, k = 0, 1, 2, \dots$

$$k = 0, t = -\frac{T}{6}, \text{ απορρίπτεται}$$

$$k = 1, t = \frac{T}{3}$$

$$k = 2, t = \frac{5T}{6}$$

$$k = 3, t = \frac{4T}{3}, \dots$$

Οπότε για πρώτη φορά $t_1 = \frac{T}{6}$, για δεύτερη φορά $t_2 = \frac{T}{3}$, για τρίτη φορά $t_3 = \frac{2T}{3}$, $t_4 = \frac{5T}{6}, \dots$

Η ζητούμενη χρονική στιγμή είναι η $t_2 = \frac{T}{3}$. Τότε:

$$q = Q\sigma\upsilon\nu\omega t \rightarrow q = Q\sigma\upsilon\nu\left(\frac{2\pi}{T}t\right) \xrightarrow{t=\frac{T}{3}} q = Q\sigma\upsilon\nu\left(\frac{2\pi}{T} \cdot \frac{T}{3}\right) \rightarrow q = Q\sigma\upsilon\nu\left(\frac{2\pi}{3}\right) \rightarrow q = -Q\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\pi}{3}\right)$$

$$\rightarrow q = -\frac{Q}{2} \quad (2)$$

Οι (1) και (2) δίνουν $\frac{di}{dt} = -\omega^2 \cdot \left(-\frac{Q}{2}\right) \rightarrow \frac{di}{dt} = +\frac{\omega^2 Q}{2}$

Συμπέρασμα: Ο ισχυρισμός είναι ορθός.